

ходы и боеве съ Грько-римлянытъ, а деньтъ на неговата смъртъ былъ день радостенъ за Византия, предъ стѣнитъ на която той накаралъ гордѣливия Кесарь да му са моли за миръ. Като силенъ владѣтель на источна Унгарія, Влашко и Дунавска долина, Крумъ не са ограничавалъ токо съ едни завоеванія въ сѣверна и южна Тракія. Загорската областъ, ⁽³⁴⁾ която най-много ималъ на сърце да завладѣе, была основния камѣкъ, на който той искалъ да утвърди своето могъщество отсамъ Дунава. Обстоятелството са обяснява съ туй че слѣдъ неговата смъртъ, съ продълженіе на помалко отъ 30 години, земитъ, които са простирали отъ Бѣлградъ до устьето на Дунава, и отъ загорската областъ по южнитъ наклонности на Балкана, по-нататѣкъ отъ Южна Македонія върхътъ къмъ Велика Морава, тѣзи земии са евили ответнѣждъ силна самостоятелна държава. Царуваніята на двамата неговы прѣемници преминжли спокойно, и отношеніята между Бѣлгары и Римляны въ тѣхното време были най-миролюбивы. Нѣма положителны извѣстія, имало ли е по онуй време организована гражданственность, и дѣ е былъ центрътъ на гражданската бѣлгарска власть, а между туй, какѣто и казахмы вече, въ помалко отъ 30 години, при Бориса, Велико-Преславската столицина на Дунавскитъ Бѣлгары, гордѣливо издигала своитѣ бойници надъ рѣскошнитъ угъри на рѣка Бичина.»

При тѣзи съображенія ний трѣба да имамы начертана *таблица* на бѣлгарскитъ царѣе кой слѣдъ кого е владѣлъ. — Като туримъ на първото мѣсто двамата воеводы *Владя* и *Либертина*, слѣдъ тѣхъ на редъ идѣтъ 16 кнезове и царѣе :

(34) Тя е сѣщата, която была съ време устъпена на Тербела отъ Юстиніата II-го или Ринотмета и послѣ пакъ си я отнеди назадъ.